

помісячних балансів грошових надходжень і витрат;

– врегулюванню податкової системи в бік зменшення навантаження на фонд оплати праці.

Література

1. Богиня Д.П. Дослідження в Україні проблем економіки праці, демографії, соціальної економіки і політики РВПС НАН України / Д.П. Богиня. – К.: «Знання», 2000. – 527 с.
2. Івашина О. Вдосконалення механізму державного регулювання оплати праці в Україні: [Електронний ресурс] / О.Івашина // Національна академія державного управління при Президенті України. Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Dums/2010_2/10ioyopu.pdf
3. Колот А.М. Оплата праці на підприємстві: організація та удосконалення / А.М. Колот. – К.: фірма «Праця», – 1997. – 290с.
4. Михасюк І.Р. Державне регулювання економіки : Підручник / І.Р. Михасюк, Л.А. Швайка – Львів: «Магнолія плюс»; видавець СПД ФО «В. М. Піча», 2006. – 220с.
5. Федоренко М.С. Перспективні напрями організації оплати праці на підприємстві: [Електронний ресурс] / М.С. Федоренко // Наукові дослідження: ринок праці та зайнятість населення – 2011. - №1. – С. 51-54. Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/Rpzn/2011_1/11fmsprp.pdf
6. Чорний А.Н. Аналіз організації оплати праці: [Електронний ресурс] / А.Н. Чорний // - Проблемы материальной культуры – Экономические науки – 2008. – С. 72-74. Режим доступу до журн. : http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/knp/156/knp156_72-74.pdf

Кравець А.А., Цветнова О.В.

ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ ВАЖЕЛІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Функціонування фінансового механізму державного управління неможливо без використання відповідних важелів. За допомогою фінансових важелів держава може суттєво впливати на економічну діяльність у суспільстві.[2, ст.28] Фінансові важелі розглядаються як конкретні інструменти впливу держави на процес розподілу та перерозподілу валового внутрішнього продукту та національного доходу. Це питання, на думку автора, актуальне на сьогодні, оскільки стан економічної політики в Україні перебуває не на «найвищому» рівні. А отже, треба розглядати проблеми, які стоять на шляху розвитку економіки країни.

Метою дослідження є з'ясування впливу фінансових важелів України на розвиток економіки, проблем та пропозицій їх усунення.

На сьогодні існують різні підходи до визначення сутності та складу фінансових важелів. На думку багатьох вчених, відсутність єдиного підходу заважає максимально використати потенціал цих важелів.

Варто погодитися з Мамонтовою І.В., [4, с.43-47] що фінансові важелі мо-

жна визначити як сукупність бюджетних, податкових, кредитно-грошових важелів, які є засобами реалізації фінансової політики держави та впливу уряду країни на господарські процеси з метою активізації її економічного розвитку.

Фінансові важелі разом з фінансовими методами є найактивнішими елементами у структурі фінансового механізму організації економіки будь-якої держави, і зокрема, України. [3, с.141-144]

У розпорядженні держави є важелі як прямої дії у вигляді централізованих державних капітальних вкладень в розвиток державного сектора економіки, так і непрямі засоби регулювання інвестиційного середовища за рахунок податкової політики. Величезні інвестиційні резерви містить у собі земля - орієнтовна реалізації інвестиційних проектів розвитку пріоритетних виробництв, а також впровадження економічних регуляторів активізації внутрішньої інвестиційної активності.[1, с.9-12] В даний час менше 30% особистих заощаджень населення використовуються як інвестиційні ресурси. Це негативно позначається на інвестиційному процесі, подоланні інвестиційної кризи, а також на формування ринкових відносин, характерних для країн з розвинутою ринковою економікою

Важливо також відмітити, що податкова політика є структурною складовою державних важелів, яка в свою чергу, на сьогоднішній день в Україні вкрай нестабільна та, на думку більшості економістів країни, не сприятлива. В нашій державі податкова політика використовується для довгострокових завдань регулювання економічного циклу, на жаль, що вказує на те, що податкова система в Україні існує як спосіб розв'язання проблем галузей економіки, а не регулювання економічного циклу. Тому і не дивно, що для українських громадян слово «податок» асоціюється із тягарем, який потребує безповоротної оплати.

Важливим елементом дії фінансових важелів державного управління є нормативно-правове забезпечення яке розглядається як сукупність законів, законодавчих актів і норм, що регламентують діяльність суб'єктів фінансових відносин, є обов'язковими правилами поведінки в процесі здійснення фінансових операцій. Однією з найважливіших проблем є нестабільність законодавства, у тому числі і податкового. Реформування податкового законодавства має стати першим кроком на шляху пошуку джерел ефективного використання фінансових важелів, зокрема податковий.

Отже, для того, щоб фінансові важелі дійсно сприяли розвитку економіки України, а не тримали її «на плаву», слід виділити такі основні завдання:

1. перегляд та усунення недоліків законодавчої бази країни;
2. необхідно удосконалювати існуючі фінансові механізми та формувати нові;
3. створити привабливий інвестиційний клімат, щоб інвестори як іноземні, так і вітчизняні бачили в Україні перспективне джерело забезпечення фінансового потенціалу.

Таким чином, проведене дослідження вказує на те, що Україна повинна удосконалювати роботу фінансових важелів державного управління, що досить позитивно вплине на розвиток економіки країни.

Література

1. Вініченко І.І. Логічний підхід в управлінні інвестиційною діяльністю АПК // Інвестиції: практика та досвід. - № 5. - 2007. - С. 9-12
2. Кириленко В., Складові елементи структури фінансового механізму державного управління// «Наука молода», 2008, - №9 – ст. 28
3. Ковалюк О.М., Фінансові важелі державного регулювання економіки в умовах подолання кризових явищ//Науковий вісник НЛТУ України,-2010. - №20.9. - ст.141-144
4. Мамонтова І.В, Проблеми використання фінансових важелів у забезпеченні розвитку економіки України// «Актуальні проблеми економіки»,2011, - №6 – ст.. 43-47

Перечосова Г.В., Цветнова О.В.

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Метою статті є визначення механізмів удосконалення державного регулювання системи оплати праці з урахуванням зарубіжного досвіду.

Актуальною і водночас дуже складною є проблема підвищення рівня оплати праці в Україні. Сучасна різноманітність форм власності на засоби виробництва і найманої праці передбачає обов'язкове регулювання державою відносин з оплати праці через нормативно-законодавчі механізми державних гарантій та оподаткування, а не через безпосереднє втручання в цю сферу на рівні підприємств та організацій. Але цей шлях передбачає наявність у держави таких дійових механізмів, які б забезпечували безумовне виконання основних вимог законодавчих та нормативних актів і не давали змоги їх ігнорувати. Якщо у держави таких механізмів немає або вони недосконалі, то практично відсутній державний вплив на відносини у сфері оплати праці і вони формуються стихійно. Як показує досвід західних країн, відсутність державного регулювання у сфері оплати праці не спричинить негативних наслідків за умов стійкого піднесення економіки країни. Однак в умовах кризи, що притаманна сьогодні Україні, це навряд чи можливо.

В умовах ринкової економіки відбувається диференціація та індивідуалізація заробітної плати на основі повного врахування як індивідуальних результатів праці, так і особистих ділових якостей, включаючи кваліфікацію, відповідальність, творчу ініціативу, якість роботи, досконалість рішень. Ринкове регулювання заробітної плати, особливо для осіб, попит на працю яких зменшується, а також для працівників з низькою результативністю діяльності, полягає у вирівнюванні доходів шляхом державного втручання у соціальні процеси. Проте, як свідчить досвід зарубіжних держав, це втручання повинно мати непрямої, соціально-орієнтований характер.

Існуюча в Україні система оплати праці не відповідає вимогам соціально-орієнтованої ринкової економіки й свідчить про відсутність чітко налагоджено-